

РОЛЬ СТРАТЕГІЧНОГО КОНТРОЛЮ В СИСТЕМІ УПРАВЛІННЯ ПІДПРИЄМСТВОМ

В.Д. Лазарюк, магістрант

Державний біотехнологічний університет, м. Харків, Україна

Стратегічний контроль розглядають як «надання інформації, що забезпечує підтримку прийняттю в організації стратегічних рішень» [1], як «спосіб аналізу фінансової інформації про ринки продукції компанії, витрати конкурентів, структури витрат і відстеження стратегії підприємства і стратегії конкурентів на цих ринках протягом декількох звітних періодів» [2].

На нашу думку, стратегічний контроль – це інтегрована система виміру та інтерпретації показників діяльності, які можна використовувати для коригування стратегії і управління нею.

Головна мета стратегічного контролю – надання керівництву інформації про можливі пріоритетні напрямки розвитку стратегії підприємства, що має забезпечити підтримку прийняття стратегічних управлінських рішень.

Головним завданням стратегічного контролю для підприємств торгівлі має полягати у здійсненні моніторингу і відстеженні процесу досягнення стратегічних цілей підприємства та вибір фінансової стратегії, яка б відповідала пріоритетним напрямкам розвитку підприємства.

Стратегічний контроль орієнтований на довгострокові перспективи. Його об'єктами, а отже, і контрольованими величинами є такі показники, як мета, стратегії, потенціали і фактори успіху, сильні і слабкі сторони підприємства, шанси і ризики, плани і наслідки [3].

Використання стратегічного контролю у діяльності підприємств торгівлі має ряд особливостей. Ці особливості зумовлені перш за все специфікою діяльності, пов'язаною із обслуговуванням споживачів, дотриманням принципу самофінансування при здійсненні фінансово-господарської діяльності. Таким чином, можна виокремити ряд особливостей використання стратегічного контролю у діяльності підприємств торгівлі [4].

У діяльності підприємств торгівлі, як і в діяльності будь-якого іншого підприємства, стратегічний контроль відіграє важливу роль. Для того, щоб зрозуміти місце стратегічного контролю в системі управління підприємствами торгівлі, треба враховувати, що зміст будь-якої системи управління складається з визначеної

політики підприємства на тривалу перспективу, координації роботи підрозділів і служб, вирішення поточних завдань.

Тому першочерговим завданням стратегічного контролю є формування обліково-економічної інформації на підприємстві про можливі пріоритетні напрямки розвитку стратегії підприємства, що має забезпечити підтримку прийняття стратегічних управлінських рішень

Таким чином, стратегічний контроль відстежує процес досягнення стратегічних цілей підприємствами торгівлі виводить управління ними на якісно новий рівень.

Використання стратегічного контролю у діяльності вітчизняних підприємств має ряд особливостей. Ці особливості зумовлені перш за все специфікою організаційно-правової форми, характером діяльності, дотриманням принципу самофінансування при здійсненні фінансово-господарської діяльності.

Особливості використання стратегічного контролю у діяльності вітчизняних підприємств є наступними: особливості формування стратегії; широкий спектр контрольованих показників при здійсненні стратегічного контролю; багаторівневість стратегічного контролю; особливості інформаційного забезпечення стратегічного контролю.

Отже, у діяльності будь-якого підприємства, стратегічний контроль відіграє важливу роль, адже першочерговим завданням стратегічного контролю є формування обліково-економічної інформації на підприємстві про можливі пріоритетні напрямки розвитку стратегії підприємства, що має забезпечити підтримку прийняття стратегічних управлінських рішень.

Список використаних джерел

1. Голов С.Ф. Управлінський облік і контролінг: концепції та застосування // Вісник Київського національного торговельно-економічного університету. 2007. № 5. С. 8–10.
2. Гребець О.Б. Контролінг як сучасна система управління // Економіка та держава. 2018. № 12. С. 71–78.
3. Бланк І. О. Фінансовий менеджмент: навч. посібник. Київ: Ельга, 2012. 724 с.
4. Івата В.В. Методичні основи прийняття ефективних управлінських рішень у системі фінансового контролінгу // Інвестиції: практика та досвід. 2016. № 17. С. 62–64.